

RENOVACIÓ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Rambla de Sant Joan, 50, baixos
TELEFON, 255

Els treballs se publiquen baix la
responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

Setmanari Nacionalista Republicà

Any V.—TARRAGONA, 25 Novembre de 1917.—Núm. 178.

Ciudadans:

Acudiu avui al mitin que tindrà lloc en el

Saló Modern
per a demanar l'AMNISTIA dels empresonats per la vaga d'Agost.

Hi pendrà part en

Marceli Domingo

A les 10 del matí.

L'AMNISTIA INSISTENT

LES forces democràtiques de tota Espanya se apresten avui a reclamar del Govern l'amnistia i la rehabilitació de tots, absolutament de tots, els empresonats amb motiu de la vaga d'Agost passat.

Renovació ajunta sa veu amb les que clamen justícia, ja que obra de justícia és arrebatjar de la inquisició, de les embrutides i sagnantes turpes dels represió, tantes víctimes innocents empresonades sens altra motiu que l'odi que contra tota idea renovadora senten totes les oligarquies burocràtiques que dominen a aquet poble famolenc i neutral.

I entenguis bé que, al demanar l'amnistia, ho fem sens implorar cap gracia, que no la volem. La represió fou massa sagnant i oprobiosa per a que la oblidem. Oblidar, mai.

Per a en Dato i Sanchez Guerra l'expiació ha encomensat; recordi's com foren llençats del Poder. Falta que en cada ciutat, en cada poble, se vagin descobrint als investigadors a la represió, que, amagats, atiabem el foc, valent-se de tots els medis, per malvats que fossin, fins a convertir-la, amb ses delacions, en la més immoral, més incivilitzada, més cobarda represió que puga registrar cap poble modern.

I quina autoritat tenien els represors!
Ben definits estan de paraula i amb documents els causants de l'empobriment d'Espanya, els mals governants; tots els estaments els senyalaven i les Juntes de Defensa amb més braó. Mes, ¿per quina estranya raó s'ametrallà als efectes i es deixen subsistentes les causes?

I tinguem en compte que d'instigadors i de delafors arreu n'hi ha hagut. A Tarragona també. I com la amnistia no arriba, ara que no'ns poden coninar amb l'exemple d'un perdó, i com nosaltres no els oblidem, volem senyalar-los davant els homes nobles de cor, sien del camp que sien, amb tal sapignen glatir amb honradesa de sentiments, volem que recordin la actitud i comportament d'aquest diari mal anomenat catòlic i pitjor titolat *La Cruz*. Quin escarni! Sots el nom que'l hi hauria d'esser sagrat se hi ha aixoplugat tota la rabia, tot l'odi, tota la miseria, i de aont escupen contra la ciutat, contra tot lo nou, tota sa baba asquerosa de reptils infectes, de vampirs repugnants. Es la tasca que han fet sempre els que ara s'amaguen sots *La Cruz*. Son els renegats de tot, els jueus, els faritzeus, els criadors i amantors d'odis, la gent que sols sab odiar, mai estimar, de gent de la faisó, que nostre gran Guimerà senyala en son drama «Mar i cel»: gent que té el punyal i la creu tot d'una pessa.

Nosaltres, amb aquesta gent no hi volem res.
Mes, hi ha que anar separant els camps. Els volem ben enfront nostre, per a abocar-hi contra ells tots els odis, tots els rencors, totes les llàgrimes que han fet derramar.

Si en seran de culpables que ells mateixos ja es recloueixen en presó! Recorden lo que deia la alialda de *La Cruz*, *La Reconquista*, avants de les eleccions.

Oblidar-los, mai.
JOAN DE TARRAGONA.

L'escandalosa obra final de la majoria carco-conservadora

TOT just a l'hora de tancar la present edició arriben fins a nosaltres referencies de la labor que a darrera hora i a mena de *testament municipal* està realitzant la quadreta conservadora-carlina de nostre Municipi.

La finalitat no pot estar més ben intencionada. Es el coronament de la seva vida d'oprobri i escarni i com a dolç record volen premiar serveis innobles d'uns testaferrers tallats a patró per aital mena de feines; volen crear places noves d'empleiats i augmentar les obligacions municipals a fi de comprometre el poc credit que li resta a nostre Municipi i volen, per fi, empenyar l'hisenda municipal perque al fer-se'n càrrec el nou Ajuntament es trobi no solament impossibilitat de realitzar obres de millorament sino ni tan sols de conservar el present *statu quo*, de continuar com fins aquí; perque les atencions a que se haurà de recorre pujaran moltíssim més que'ls ingresos.

Això constitueix una provocació indigna que fan al poble que, en un tràgic moment de descuit, els va encumbrar i que suara, derrotant-los, demostrà que sent arrepeniment.

No n'hi ha prou. Se n'ha de perdre la mena de aquets polítics ineptes i mal intencionats.

A 28.000 pessetes havien augmentat el capítol de gastos municipals. Doncs bé; ara ja no son 28.000 sino més de 70.000 pessetes o sino a primers d'any, ja sortirà la veritat de tot.

L'acord d'augmentar el sou als empleiats (que fóra un acord just si no estés fet a darrera hora i sens preocupar-se de reforçar convenientment el capítol d'ingresses) representa un gasto de 20.000 pessetes.

De deutes no'n parlem, perque la cosa no's pot veure clar; però heus aquí una mostra i per ella formi's concepte de lo demés: de asistencia pública es deu als farmacèutics unes 12.000 pessetes.

El non contracte de la llum imposa a l'Ajuntament el reconeixement i pago d'un actiu deute (?) al «Gasometro» per valor d'unas 232.000 pessetes i quina quantitat s'ha d'amortitzar des d'any nou en plases de 9.283'98 pessetes per any.

Ara es fa un concurs per a proveir la plassa de director del laboratori municipal (que encara s'ha d'establir) i qual concurs està fet a mida per a que'l guanyi un germà, sense colocació, d'un regidor conservador.

Després d'aquestes eleccions han sigut ascendits, per mèrits electorals, tres guardies urbanos, escarntint el seu reglament i passant per damunt d'altres companys, quins drets els feien preferents, i ara volen jubilar a un alt empleiat per a posar n'hi un de la seva calanya.

I de la manera de trevallar n'és una prova ben palesa el haver empleiat *solsament cinc dies per a la confecció dels Presupostos per a any nou*. Aixis sortiran ells de descabellats!

Aquesta funestissima labor no ha de quedar reclusa a manifestar-se des d'aquest setmanari; es fa necessari que tothom ajudi a n'aquesta campanya de desenmascarament dels prohoms de la majoria, de aquets prohoms que regalen al poble una casa esqui-fida i inútil per a que's realitzi una millora en el lloc aon tenen enquadrades altres cases més grans i més productives i que, per tant, augmentaran considerablement de valor i de renta.

Es fa necessari que tot ciutadà honrat demani la paraula en aquesta nova creuada de dignificació de Tarragona.

Es de tot punt imprescindible que's dongui publicitat a n'aquestos mangoneijos per a que la Junta de vocals associats ne siga sabedora i enderroqui aitals propòsits no votant-los, DE LO CONTRARI CAURIA SOBRE D'ELLA TOT L'OPROBI I TOTA LA RESPONSABILITAT d'uns fets, dels quals ne són únics responsables, fins avui, els carlins-conservadors de la majoria municipal.

¡Ah, però la cosa no'ls hi surtirà bé, no!

De l'Ajuntament

Un amic nostre, regidor electe, deia avui que s'imposa fer una mena de inventari de l'hisenda del Municipi així qu's constitueixi el nou Ajuntament i que amb aquet inventari acudir al *meeting*, a la conferencia, al periodic i a la plassa pública per a explicar al poble la situació en que arriba a les mans dels regidors honorats el tresor municipal i fer caure tot el pés de la responsabilitat damunt dels culpables.

¡Arribarem un dia en que al passar un conservador o un carlí, les dones creientes i porugues faràn la senyal de la creu i'ls homes els hi escupiran a la cara!

El nostre crit ha d'esser, com a mot final:

¡¡¡VOCALS ASSOCIATS: TINGUEU CONCIENCIA DE VOSTRES ACTES!!!

Prenent un refresc

L'Avinguda de Maig de can Buenos no és de bon troç tan espléndida com la Rambla de Tarragona. No té per fites ni'l mar ni'l camp. Sembla un gran boulevard parisenc. Per les seves amples aceres deambulens constantment milers de persones, unes presuroses amb l'obsessió dels pesos i altres, com jo, moltes vegades, per esbarjo.

Sovint un hom es topa amb qui menys es pensa. Antics coneguts, amics de la infantesa...

—¡Tú per aquí! ¿Qui ho tenia que dir?

—Les montanyes no's troven.

Es el moment de les confidencies intimes. El motiu de l'exil, les penes passades en aquestes terres, els desganyans suferts. La casi totalitat desgrana amargans.

Les preguntes s'alternen. L'afany de sapiguer noves augmenta. Primerament, dels sers que un sab que més estima. Després, dels companys, fins dels adversaris.

—¿S'ha casat, per fi, l'amic S.?

—¿Encare viu el vell C.?

—¿Quants fills ja té el senyor X.?

La taula del café invita a pendre seient. Cara a cara, en aquell petit altar, s'aixeca la copa de licor, consagrants la vella amistat. És un combregar laic, en el que la confessió persisteix.

No sempre les notes són tristes. D'una, agre-dolça i pintoresca, us vull donar compte.

Estém aquí, ara, a la primavera. Tot respira vida i alegria. Es al cap-vespre. Avans de sopar. L'hora en que les *perdiuetes* de rostoll aixequen llur vol sobre l'Avinguda de Maig. El *frou frou* de les sedes, amb que van habillades, i l'escot provocador ens fan, més d'una volta, exclamar:

—¡Quin brot d'api!

Comtemplant badocs l'abigarrada multitud, ataral'ajém el *complet* de moda a can Buenos.

Agua que no has de beber

que la nostra paisana Lluisa Vila dicciona amb exquisita finesa.

—¿Qui hi ha allà?, ens diu al nostre costat una veu coneguda.

Es d'un senyor a qui no hem vist fa uns tres anys. Més gras, més vermell, reventa de satisfacció. Al Casal català, per la seva meticulositat, li deiem el *senyor Esteve*. S'assegurava que havia tingut a Barcelona una botiga de betes i fils anomenada «La Pantual». Era el proto-tipsus del burgés barceloní del temps de *La Rivera*, tan magistralment descrit per la ploma del bon amic Santiago Rusiñol.

Acceptém el seu convit de pendre un refresc, per que, ens diu, ha de contar nos moltes coses bones.

—¡Visca la guerra! és lo primer que surt dels seus llavis al sentar-nos a la tauleta de la terrassa.

No podém reprimir un gest d'estranyesa.

—Tal com sent. Si a molts la guerra ha sigut la

seva ruina a mi m'ha enriquit enormement. La meua fortuna és avui de mil lions de durus. Tot aquell ferro vell de màquines de teixir que tenia embargat i a punt de fer-me anar a la bancarrota s'ha convertit, en virtut de la guerra, en un riu d'or. Les faig treballar dia i nit i així i tot no puc donar abast a les demandes, per les que, naturalment, exigeixo majors preus.

—¡Ditzós de vostè! El felicito.

—Air vaig comprar un automòvil de 80 hache pé.

El bon senyor havia llegit que'ls *caballs* de força s'indiquen amb les inicials H. P. Es creia que feia més fi pronunciar-les.

—Ja tinc prou diners. El que busco ara són honors.

Espatarrant!

Les professionals de l'amor passaven i traspassaven arran nostre. Dirigen al *nabab* volcàniques mirades. Deuen tenir en els ulls raigs X, perquè no s'equivoquen en qui porta la cartera replena de bitllets de Banc.

Com si m'anés a dir un secret d'Estat se m'apropa el mil·lionari i a cau d'orella, exclama:

—Seré immortal!

Per miracle no vaig caure d'esquena.

—¿Poseix l'elixir de vida eterna?

En comptes de contestar-me me fa ell la següent pregunta:

—¿No ha sentit parlar al Casal de l'edificació d'una casa catalana?

—Sí, senyor.

Altra vegada apropa la cadira.

—Soc jo qui la regalarà. No digui res a ningú fins que tingui un fet. El meu nom es gravarà en lletres d'or.

—Ara entenc la seva immortalitat.

Me sembla que al bon *senyor Esteve* la vanitat dels mil lions li ha perturbat el cervell.

Per si acàs és una *brometa* que vol fer-me, paguem-li amb la mateixa moneda.

—¡Llástima que aquí no'hi puguem el·legir diputat a Corts! Vostè honora a la Patria.

—Soc un home modest.

—Ex-home—vaig pensar.

De la seva febreura imaginació va anar descabdellant-me mil projectes que fanen passar a la posterioritat el seu nom, ben acompanyat de bombo i platerets.

—Recordis dels amics, vaig atrevir-me a dir-li.

—L'amistat... ¿amb què's menja?

¿No era una ficció el protagonista de la cèlebre novela de l'Alfons Daudet? Diéume: ¿quan a Tarragona va caure la grossa de Nadal ningú va fer cap a Sant Boi? Seria cas de maleir els diners! Aquesta horrorosa guerra fins als països neutrals, tan allunyats, com aquest, de la tragedia, causa víctimes. A unes persones fent-les més pobres i a altres massa riques! ¿Què descansat devia quedar qui va inventar els sants diners!

P. REDON.

Bons Aires.

¡Republicans de Catalunya!

HONRANT-ME excessivament, el Directori del Partit m'ha encarregat de la Secretaria general d'aquest.

Feixuga tasca, la que m'he compromès a realitzar, perquè ademés de que'l Secretariat ha d'ésser el que representi l'activitat del Directori i de tota la nostra col·lectivitat, té una missió pròpia i exclusiva a realitzar: la de portar a terme una perfecta, una completa organització de les forces republicanes de Catalunya, cent voltes proposada, ¡jamai assolida.

Organitzar les forces republicanes, donar-los-hi una unitat d'acció pel mitjà de la coessió i de la disciplina... Lo lograr-ho es instaurar la República, simó en el Govern de l'Estat, per lo menys en el de la major part de la nostra terra.

Republicans! Jo us demano que m'ajudèu a complir la aquesta tasca, que'm facilitèu el treball, cooperant-hi amb lo que de cada u se vos demani: dels uns, dades i informacions per a les estadístiques, dels altres activitat, acció, treball; de tots coessió, unitat, disciplina...

Canons, municions! s'ha clamat a França per a acostar la victoria; organització, disciplina, jo vos dic per a vencer.

Reconstituim la gloriosa Democracia republicana de Catalunya; donem-li una organització nova,

adequada a les noves necessitats; intervinguem no sols amb una actuació política, sino amb influencia social en la vida i el progrés del nostre poble; creem interessos de la República, que aixis aquesta s'aferrarà més en la terra nostra i no serà facil enderrocar-la quan arribi l'hora del triomf que ja remoreja...

Per a aquesta obra he sigut designat; per a una altra no haguera acceptat. De tots depèn que la pugem dur a terme. Jo estic a les vostres ordres.

E. NOGUER I COMEL.

A TU

A na M. C.

Oh, dolç amor, oh tu'l meu cel!
Dolça esperança, únic anhel!
Encant ideal pel que deliro,
orgull del cel pel que sospiro,
sepulcre viu sots quines flors
dorm tot lo que causà'ls meus plors!
Mon escut siguis, verge mia,
el meu conçol, la meua guia;
el meu amor es ton amor
fidel per sempre, oh grat torment TO
i sens retorr, i sens record
jo m'hi yull perdre eternament...

Oh, dolç amor, oh tu'l meu cel!
Dolça esperança, únic anhel!
Sepulcre viu sots quines flors,
dorm tot lo que causà'ls meus plors...!
Oh, dolç amor! ¡únic anhel!...

WERTHER.
(Trad. Rückert).

FULLS ESCAMPATS

A l'amiga Josefina Gisbert

EN els matins, sojornant en l'hora en que'l rellotje ens dona els dos quarts de nou i'l despatx ens comença a demanar per a proseguir la feina del jorn passat; acompanyat d'aquella pau que se imposa severa en el despartat bruïgit ciutadà i entre l'imposant humilitat del meu fere pis; com una revolta i la vegada lluita, una profanació al bon sentir en l'esperit permaneix aubriagat; torba la pau una música axulapada del piano de maneta, que's deix sentir com una basarda i anorreament que m'oprimeix.

Les notes desevoltes d'aquells troços de passos madrileny, m'ha fet sospirar si's podria tolerar l'insidiosa innovació de torbar la pau dels nostres carrers quietos i ont sols es plaent el martellejar del ferrer com himne triomfal, que del treball ressona efectuosament...

I aixis cada mati, com un anunciament, quan el sol besa'ls vidres del balcó; insustancials els *complets* forasters, com el desenfrà d'una vesprada a mena d'uns barris baixos d'un Madrid, s'imposa l'oir el desastre de notes que'ns absorveixen l'ale de les cançons i corrandes de nostra terra.

I aixis, mentre sens remei tinc de creuar el carrer i tot allunyant-me, encar sento el resso que l'aire trasmèt, llenço una maledicció per l'estúpida música asquerosa i pinxesca.

II

La fulla, incerta, tremola en l'arbre que's despulla de llur verdor oscil·la com un bateg d'ales i expira agònica. Dançant per l'espai com volguent entonar una extranya barreja de dança amb música de Eolos que impera; va volejant amb la polsaguera de l'urb serena, fins que com convulsa per l'espai, arriba a terra, extenuada de tota fibra de vitalitat i física de colors, que en llur primavera lluiren i encàngueren il·lusions màgiques i potentes.

Segueix la fulla rodolant incerta i com un bateg d'ales que enarbola basarda de fredors d'hivern, la polsaguera li arrenca'l darrer dalit d'encant, per a soterrar-la entre la pols i'l calcejar potent de quelcun caball briós que deambula sota l'aurífiquesa de un sol de Novembre i en la mitja escalfor que alenta a reconfortar la lluminositat de Febus i convida a cercar llur aixoplug.

III

La darrera oreneta ha creuat l'amplitud d'un cel gris, xisclajant d'anyorança, tot sentint la recança de les companyes que s'han allunyat ja; i'l plany emotiu que ha llençat, com d'una neguitor fonda, se ha endinzat en el cor de l'amiga malalta convales-

centa. L'amiga ha sentit aquell glatir com d'infortuni, veient l'arribada del temps erm i s'han desvanescut les il·lusions que l'endolien.

Sí, s'endinza al fons del pit i fa glatir tristors l'hivern... quan les fulles cauen i'l cel se pobla de grisor, com taques de plom; les ànimes malaltes se inonden de greutats i'ls vells rodolen, donant l'adeu al món, tot deixant llurs miseries i grandeses.

I les orenetes, han partit, terres enllà, cercant la sentor del clima que les aixopluga amorosament, mentre la malalta s'ha sentit defallida, sols tenint el conhort que'l bon temps tornarà, aital la salut re-sentida que li marceix la vida i la bellesa...

Les orenetes han deixat els frets... tornaràn, tornaràn; no hi ha dubte, i el bon temps a la vegada, junt amb elles, encantant-nos la vida que'ns somriu com un petó de la dona volguda.

SALVADOR TORRELL I EULALIA.

A propòsit d'un solt

EREM al entorn de la mort del Dr. Martí i Juliá, quan el setmanari local *Tarragona* dona compte d'aital pèrdua amb un solt, que, si bé curt i laconic, no anava desprovist, amb tota la piadosa intenció, de la insidia que caracteritza al seu autor.

Acabava aquell solt amb una coletilla que deia, poc més o menys: «*Como a hombre de ciencia su muerte no constituye ninguna pérdida*»

Nosaltres recullirem aquella irreverència que's feia al home polític, pensador i científic més *humà* de Catalunya, però no sortirem al pas a dit setmanari perquè la modestia de nosaltres no solsament no podia avalar la nostra rèplica, sino que fins era una ofensa que inferiem a la memoria del gran mestre donant-li uns defencors tan humils.

Avui, que'ns arriba la publicació científica del «*Consell de Pedagogia de la Mancomunitat de Catalunya*» amb una crònica dirigida al Dr. Martí, aprofitem la magnífica ocasió de contestar per boca d'altri—i aquest sí que ben autoritzat—al insidiós solt que ha donat motiu a aquestes ratlles.

Diu aixis:

DOMÈNEC MARTÍ I JULIÀ.—Es mort darrerament a la nativa Barcelona. El seu nom ha estat doblement popular com a metge i com a polític. En ambdugues activitats no ha conegut el repòs fins aquests anys últims, que el cos emmalaltit negava forces al seu entusiasme. Especialitza en malalties mentals, éssent força temps director de l'Institut Trenopàtic de les Corts. Darrerament, amb una exemplar devoció, havia intervingut com a tècnic en l'organització del servei de dements de la Mancomunitat de Catalunya. El doctor Martí i Juliá, per altra banda, ha ocupat llargs anys, en constant reelecció, la presidència de l'Unió Catalanista. Les seves idees polítiques, derivades de les de Valenti Almirall, has estat fèlissimament resumides amb els mots: «*Catalunya, Catalunya i Catalunya*», que son al títol d'un dels articles que figuren en la recopilació publicada l'any 1913. Així la seva tàctica d'inezorable catalanitat, si tingué contraris entre nosaltres, no sabé trobar cap enemic.

Crònica obrera

ORGANITZAT per la Federació obrera local tindrà lloc el diumenge 25, a les deu del mati en el «*Salón Moderno*», un important mitin per a exposar i demanar als Poders públics:

- Amplia amnistia per a tots els processats per delictes polític-socials;
 - Abaratament de les subsistències;
 - Solució de la cada dia més greu crisi de treball;
 - Mides de govern que tendeixin a renovar la decadada política que arruina a Espanya, i
 - Reposició en els seus llocs dels companys ferroviaris que les despòtiques empreses, en particular la del Nort, han deixat al carrer una vegada solucionat el conflicte huelguístic de tots coneguts.
- Farán us de la paraula en el ja mentat acte públic: Josep Floresvi i Josep Zaragoza, per la Federació obrera; Angel Pestaña, per la Confederació Nacional del Treball; Vicents Barrio, per l'Unió General de Treballadors, i el diputat a Corts per Tortosa, D. Marcellí Domingo.

Entre l'element obrer reina gran disgust per no

XACOLATE ORTHÍ - TARRAGONA Producte pur i de primera qualitat. El més ric en cacao. Aliment nutritiu per excelència.

haver autoritzat el senyor governador el repart del manifest que la Federació obrera, convocant al mitin, dirigeix a l'opinió pública.

En el Centre ferroviari, Rebollo, 4, baixos, avui, diumenge dia 25, a les tres de la tarda, el secretari de l'Unió General de Treballadors, D. Vicents Barrio, desenrotllarà la conferència «La organització de resistència a base múltiple».

I per la nit, a les nou, ocuparà la tribuna don Marcellí Domingo, qui donarà compte de la seva detenció i encarcerament.

Per a el dissapte i el diumenge pròxims importants conferències a càrrec de competents professors i homes públics d'aquesta localitat.

Tots els ciutadans, en particular els obrers, deuen concórrer a tan importants actes culturals.

NOVES

El passat diumenge la Redacció de RENOVACIÓ obsequià amb un àpat al nostre company volgut En Josep Gilabert en celebració de haver sigut elegit regidor en les darreres eleccions.

Per a que fos més atractiu, ens trasladàrem al camp, convidant-nos-hi la benenignitat de nostre clima que en plè hivern en obsequiar amb un dia primaverat i la galanteria de nostre company Macià Mallol, que'ns oferí sa espaiosa finca.

La festa transcurrí entre la més franca alegria i companyerisme, fent-se vots per l'engrandiment de Tarragona, la ciutat de nostres amors.

Com a cosa de bon grat i en penyora de la unanimitat de parers no hi hagué discursos.

Be sap l'amic Gilabert que no necessitavem oratoria per a testimoniar-li el afecte que per a ell sentim.

En la tarda del darrer diumenge tinguérem el gust de rebre la visita del jove escriptor En Salvador Torrell i Eulalia, qui ha honorat diferents vegades les planes de RENOVACIÓ amb hermoses produccions literaries al ensemps que amb vibrants articles defensant els nostres ideals patris.

El nostre col·laborador compartí unes hores amb nosaltres, dintre una franca cordialitat i companyerisme, i a la vegada que'ns fou grata sa estancia en nostra ciutat ens dolgué fos tan curta, puix que solament tinguérem temps de mostrar-li alguns paratges de la nostra hermosa Tarragona sens poguer-li ensenyar les múltiples joies arquitectòniques que curulla la imperial Tarraco.

Confiem que una segona i agradable visita de nostre col·laborador i amic Torrell no's farà esperar, doncs ell ja sab amb el gust en que a casa nostra el rebérem.

Per manca d'espai deixem per a la setmana entrant la publicació d'un escrit glosant la magna obra de uns veraders tarragonins que volen engrandir a nostra estimada ciutat.

Per al Desembre està anunciat el casament de nostre bon amic el jove Conrad Miquel, oficial de aquest Districte forestal, amb la distingida senyora Jnanita Vérges, i quin acte deu celebrar-se a Tortosa.

De la veina ciutat de Reus, ens arriba, atracat, el número dos del valent setmanari republicà *El Regenerador*, en el que hi veiem a primera plana un bell retrat del diputat a Cortes per Tortosa En Marcellí Domingo amb justa dedicatòria, i, entre altres notables treballs, un article recomanable de nostre bon amic i col·laborador En Salvador Torrell i Eulalia.

Es un número ben interessant.

En el COLMADO MIRET, Unió, 23, se han rebut els riquíssims MELONS DE PINYA. Probéulos; es un postre exquisit i barato.

Divendres se reuni la Diputació baix la presidència de nostre volgut amic En Pere Lloret, qui donà compte d'una memoria relativa a la situació econòmica de la Corporació; treball força interesant i del que ens ocuparem en el vinent número amb la deguda amplitut.

Ha sigut nomenat auxiliar de Comptaduria de la Mancomunitat de Catalunya el que ho era de l'Ajuntament D. Agustí Salvadó. Nostra enhorabona.

Fàbregas i Recasens

Banquers

Valors :: Cupons :: Borsa :: Canvi :: Giros
Rambla dels Estudis, 4 :: Barcelona

P. Lloret i Ordeix

Advocat : Corredor de Comerç Col·legiat
Apodaca, 6 : Tarragona : Telefon 95
Gestió i intervenció d'operacions bancaries : Ordres de borsa

"American Trading Company"

NEW YORK
La més important casa exportadora de MÁQUINES per a ESCRIBURE reconstruïdes AMB TOTES SES PECES NOVES. Primera categoria «UNDERWOOD», model 5 «ROYAL», model 5 «SMITH & BROSS», model 5 a preus ventatjossims.
Hi han també fortes existències de cintes per a màquines, paper carbó i tots els altres accessoris per a oficines a preus reduïts.
Agent a Tarragona:
P. Olivella Ricomà

LA NACIÓ

SOCIETAT ANÓNIMA DE CUPONS

DOMICILI SOCIAL:

APODACA, 6 - TARRAGONA

Sucursals a Madrid, Barcelona, Valencia, Saragossa i Xerez de la Frontera

L'objecte d'aquesta Societat es facilitar l'estalvi gratuït a totes aquelles persones que efectuin les seves compres en els establiments ont regalen Cupons LA NACIÓ. Per cada 25 cèntims de gasto que's fassi se té dret a un cupó. Aquests cupons se van aferrant en les llibretes que a l'efecte faciliten els mateixos establiments i una volta plena; LA NACIÓ abona al portador de la mateixa 5 pessetes en metàlic, una llibreta amb 24 cupons i un número per a un dels sortejos de tres regals que s'efectuen cada mes. Aquest regals son de un valor mínim de 250, 150 i 100 ptes.

Establiments que regalen cupons LA NACIÓ, a Tarragona:

- COMESTIBLES: Guineca Española, Baixada Misericordia, 4 = D.ª Josepa Llort, Unió, 12 = D. Lluís Constantí, Merceria, 3.
- LLETERRIES: D. Josep Puig, August, 21.
- CARNICERIES: D.ª Rosa Rodríguez, Mercat Central, lloc núm. 18 = D.ª Joana Bordas, Mercat Central, lloc núm. 9 = D.ª Teresa Rodríguez (Serrallo).
- SOMBRERERIA I GORRES: D. Ramón Aloguín, Unió, 20.
- NOVETATS: D. Manuel Llauro, Sant Agustí, 19.
- PAPERERIA I EFECTES D'ESCRIPTOR: D. Agustí Perez, Comte de Rius, 26.
- MERCERIA I PERFUMERIA: «Siempre barato», Comte de Rius, 26.
- VINS I LICORS: D. Josep Martí, Unió, 21.
- FOTOGRAFIA: Marsal, Rambla de Castelar, 36. Procediments moderns i inalterables, Gran novetat. Foto-grafes animades o de moviment.
- TOCINERIA: D.ª Josepa Llort, Unió, 12.

El passat dimars deixà d'existir la bondadosa mare de nostre estimat amic En Ramón Huguet Jacoba.

Prou voldriem trovar paraules de consol per a ajudar-lo a aconortar-se amb la trista realitat de la mort que brutalment ens separa dels sers volguts, mes, el buit que deixa una mare es insubstituïble, el sentiment s'arrapa al cor i sols el bàlsam del temps pot aliviar el desconsol. En tot, preguem al amic vulga ajuntar en son dolor, en el del seu pare i de més apreciadíssima familia l'expressió sincera de nostre condol i sentiment.

Està greument malalta la jove esposa de nostre bon amic i company En Artur Roca.

De tot cor desitjem que triomfi la ciencia, retornant l'alegria a la llar del estimat amic.

El «Salón Moderno» es, sens dubte, el més concorregut, degut al esforç del seu propietari en fer-lo atractivol. Mes, des d'un temps cap aquí, sembla que vulgui fer tot lo contrari i ens endossa cada vulgaritat d'atracció que, quan no ens la sabem de memoria, resulta una memez, que diria Unamuno.

Senyor Mengibar: cuidissen més i donguis alguna novetat. Ara mateix, a Barcelona hi ha una sèrie d'estrelles que van ben bé a l'hora; i no tingui pò de la moral, el demi-vert a tots agrada i vostè té bones riendes per a frenar; lo més immoral, passant per el seu saló, resulta impecable.

Casa Llauro

Rebudes les novitats de la present temporada.

OCASIÓ: 300 ABRICS per a homes a meitat de son valor.

Sant Agustí, 19

Imprempta - de - Llorens - i - Cabré

Carrer Fortuny, 4 - Tarragona -

Antigua Cerrallería : de la :

Vda. de Baldomer Baró

Plaça del Rei, núms. 7 i 10

Se construeixen tota classe de panys de seguretat, bàscules, romanes, portes ondulades, i tot el ram de cerralleria artística, etc., etc., baix la direcció den

PAURUIZ

Avans de comprar cap traje FICSEU-VOS en els APARADORS de la

SASTRERIA

- de -

Francesc Gabriel

TRAJOS A MIDA des de

40 pessetes

14, Plassa de la Font, 14

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
 dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
 Inscripta en el Govern civil i en la Comissaria general de
 Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **DR. RABADA**
 Per a més informes dirigir-se al domicili social:
 amb la St. Joan, 90, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA
 Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroterapia i analisis micro-quimic d'orina i productes patològics.
 Sero-Reacció de Wassermann.—Aplicació del 606.

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADA

Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas
 i Metge de les Cases de Socors de Barcelona.

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. Per a les pobres, franca,
 dilluns, dimecres i dissabte de 12 i mitja a 1 i mitja.
 amb la de Sant Joan, 90, entressol. — TARRAGONA

Per a bons
EMBUTITS

de
 totes menes

TOCINERIA

DE

Antoni Ventura

UNIÓ, 11

TARRAGONA

HIMALAYA

El rei dels
 licors estomacals

FABRICANTS:

Fills de Joan Vilá Granada

MARCA REGISTRADA

Gran Diploma d'Honor en
 l'Exposició
 de Buenos Aires

Demanen en els cafés i pasteleries

Indicat per a casaments,
 batetjos i banquets

Sastreria

Novitat

= DE =

Lluís Montserrat

PORTALET, 1

PLASSA DE LA FONT, 51

TARRAGONA

Casa Literas

Recomana al públic
 sos acreditats Cafés

Torrefacció diària

Gran assortit de articles
 del ram de ultramarins.

Garantia absoluta amb la
 qualitat dels seus generos

Servei a domicili

MAJOR, 3

TARRAGONA

STOCK

Michelin i Dunlop

Accessoris i pe es soltes per a
Bicicletes,

Motocicletes

i Automovils

Oils lubricants, betzmes i bujies.
 Vulcanització i venda de neumà-
 tics i càmares per a tota classe de

Autos

Despatx i Exposició: **MASQUÉ I C.**

UNIÓ, 32 : : Telèfon 259

Garage

TARRAGONA

Colmado Central

DE

FREDERIC MIRET

Fruites fresques, embutits, fiam-
 bres, conserves, vins, xampany
 i tota classe de comestibles.

UNIÓ, 28 TELEFON 245

TARRAGONA

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

DE

JOAN M. PIÑOL

UNIÓ, 1 TARRAGONA — Telèfon 181

Gran assortit de llibres ratllats de totes menes i tamany: Escribanies: Plu-
 mes Stilogràfiques: Pesa-cartes: Copiadors, etc.: Gran novetat en pitja pa-
 pers amb rellotje veritat: Postals de totes menes i albums per a les mateixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

Menjadors del Jardí
 de Francisco López

AUGUST, 15, I COMTE DE RIUS, 16

TARRAGONA

Se serveiren cuberts des de 1'50 pessetes en
 endavant i a la carta.

Hospedatges per temporada a preus con-
 vencionals.

Habitacions amb llum elèctrica

Hotel

Internacional

Recentment inaugurat

Confort modern

COMTE DE RIUS, 17

I AUGUST, 26

TARRAGONA

Petit Versailles

Bar de Moda

Refrescos - Cafè - Licors - Dolços

de Restaurant:

Explendit servei

Piano elèctric - Overt dia i nit

Rambla San Joan, núm. 49

Telèfon, 242

Tarragona

FRANCISCO COCA

Lo millor en comestibles

RAMBLA CASTELAR, 24

Corbates

i articles per a home

Gilbert Germans

PREUS BARATOS

TARRAGONA

Sabateria:

LA MARIPOSA

DE

Joan D. menach

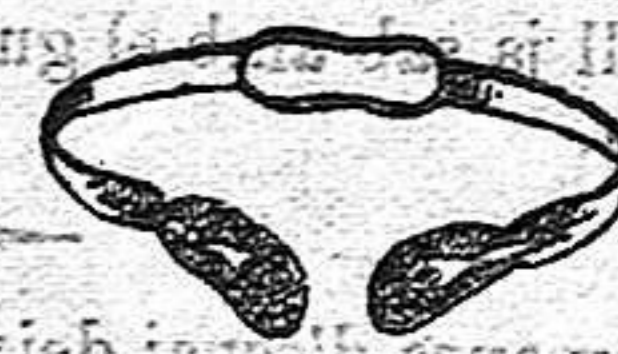
Calçats econòmics a
 mida i de luxu.

PREUS FICSO:

Grans existències de
 totes mides i classes.

2, Carrer Major, 2

TARRAGONA

Fàbrica de Braguers

I DE

Aparatos Ortopèdics

(TRENÇATS)

EL BRAGUER-ARTICULAR-REGU-
 LADOR sistema MONTSERRAT és
 el més pràctic i modere per a la re-
 tensió i curació de les hernies per
 cròniques i rebelde que siguin.
 Grans existències de BRAGUERETS
 DE GOMA per a la radical curació
 de les hernies de la infància i tot lo
 concernent a Cirurgia i Ortopèdia.

ESPECIALTAT

EN LA CONSTRUCCIÓ DE

FAIXES VENTRALS

CASA MONTSERRAT

UNIÓ, 34 TARRAGONA

MOSTELLE

(RAIMOST)

Suc de raim sense alcohol

THE GRAPE JUICE C.º L.º

LONDRES I TARRAGONA

El Vermouth més
 higiènic
 Un excelen refresco
 El millor aliment
 en les malalties
 i convalescència
 Se ven per tot arreu

FERRETERIA MALLOL

Bateria de cuina — Eines de totes classes — Articles
 per a magatzems de vins i olis.

Objectes per a regalos :: Articles per a Sprot

SANT AGUSTÍ, 9 i 11 - TARRAGONA